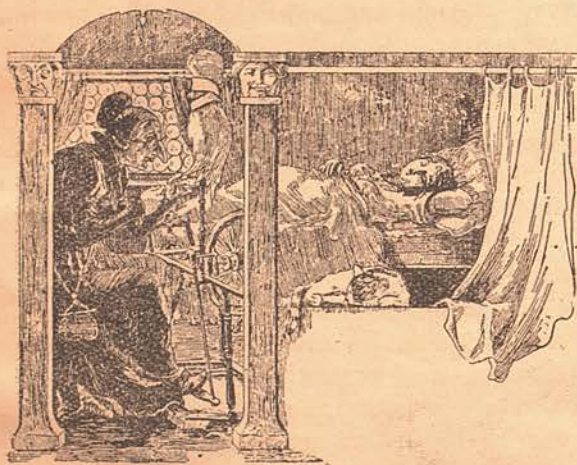

ТРИТЕ ДЕЛИ

Норвежска приказка.

Имало едно време един сиромаш човек, който живеел в една колиба, далеч, далеч, в една гора, и се препитавал с ловджийство. Жена му била вече отдавна умрела, но той имал една дъщеря, която била извънредно хубава. Когато сега тя израснала мома, рекла един ден на татка си: „Аз съм сега вече толкова голяма, че не искам по-нататък да ти

бжда товар, татко. Пусни ме да отида да служавам при чужди хора, за да си искарвам сама прехраната.“ — „Да, дъще моя,“ рекъл бащата, „направи опит. При мене ти друго не си научила, освен да скубеш птици, но ти си чевръста и скоро ще се научиш и на други къщни работи“.

Девојката тръгнала сега, да си дири работа, и като походила малко, отишла в един царски замък и там я приели да слугува. Службата ѝ била такава, че тя имала да се навърта повече около царицата, и последната я обикнала толкова много, че другите слугини почнали да ѝ завиждат страшно. Един ден те рекли на царицата, че уж момичето се е хвалило, че

може да изпреде едно кило лен в двайсет и четири часа; те знаели, че царицата много обича ръчната работа, и, найстина, тя поръчала да повикат момичето и му рекла: „Ти си рекла, че можеш туй; добре тогаз, ти трябва да го изпълниш; пък нема вреда, ако употребиш за туй и малко повече време.“

Бедната дъвојка не била никога прела, но тя не рекла нищо, за да не обвини своите другарки в лъжа, и поискала само да ѝ дадат една стаичка само зарад нея. Дали ѝ такава и ѝ донесли една хубава хурка и лен. И седнала тя, натъжена страшно, и заплакала, незнайки що да стори. Тя турила хурката пред себе си и почнала да я върти, но не знаела никак, как трябало да почне; защото никога през живота си тя не била виждала хурка.

И докато тя седела там тѣй угрижена влезла при нея една стара жена: „Какво имаш, дъще моя?“ попитала тя. „Ах!“ рекло момичето, „каква полза, ако ти кажа? Нали не можеш да ми помогнеш.“ — „Човек не може да знае“, рекла бабичката „може би да е пък таквоз, че да мога да те науча що да сториш“. Тогаз ѝ разказала ловджийската дъщеря, как нейните другарки сжслужници са казали, че тя се била уж похвалила, че може да изпреде едно кило лен за двайсет и четири часа.“ — „Слушай, дъще,“ рекла жената, „ако ме повикаш на сватбата си за леля, аз ще изпреде зарад тебе лена, а ти можеш да си легнеш и да спиш.“ — Да, туй искало тѣкмо момичето и си легнало да спи.

Когато се събудило на утрото, на масата лежал целия лен изпreden и тѣй фино, че никога не била виждала тѣй хубава прежда. Царицата се зарадвала много за туй и обик-